

Chambre des Représentants

SESSION 1964-1965.

11 MARS 1965.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 27 juillet 1962 établissant le
taux minimum de certaines pensions de retraite et
de survie à charge du Trésor public.

AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. SAINTRAINT.

Art. 1bis (nouveau).

Insérer un article 1bis (nouveau), libellé comme suit :

*L'article 2 de la même loi est complété par un nouvel
alinéa, libellé comme suit :*

« Toutefois, la limite de 65 et 60 ans prévue à l'alinéa 1er
n'est pas applicable en cas de mise à la retraite anticipée
pour inaptitude physique, mais en pareil cas, du minimum
garanti est déduit le montant des revenus acquis par l'éven-
tuelle activité professionnelle de l'intéressé. »

JUSTIFICATION.

Par mise à la retraite anticipée il faut entendre le régime des pen-
sions accordées en application des articles 3, 4 et 5 de la loi du
21 juillet 1844.

Il y a lieu d'examiner brièvement le régime des congés et mises en
disponibilité pour maladie et des pensions prématurées pour motif de
santé ou d'inaptitude physique.

1. L'agent est placé en *congé de maladie* pour autant qu'il ne dépasse
pas au total 30 jours de congé de maladie pour 12 mois d'ancienneté
de service (article 14 de l'arrêté royal du 1er juin 1964, *Moniteur belge*
du 23 juin 1964, p. 6947) avec un minimum de 90 jours de congé de
maladie. Le maximum est majoré de 50 % pour les invalides de guerre.
Il n'existe pas de maximum pour les accidents du travail, sur le chemin
du travail et les maladies professionnelles qui n'interviennent d'ailleurs
pas pour le calcul du congé maximum.

Volr :

950 (1964-1965) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Rapport.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1964-1965.

11 MAART 1965.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 27 juli 1962 tot
vaststelling van het minimumbedrag van zekere
rust- en overlevingspensioenen ten laste van de
Openbare Schatkist.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER SAINTRAINT.

Art. 1bis (nieuw).

Een artikel 1bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

*Artikel 2 van dezelfde wet wordt aangevuld met een
nieuw lid, dat luidt als volgt :*

« De in het eerste lid bepaalde leeftijdsgrens van 65 en
60 jaar is evenwel niet toepasselijk, wanneer het een voor-
tijdige oppensioenstelling wegens lichamelijke ongeschikt-
heid betreft, maar in dat geval wordt het bedrag van de
inkomsten welke de betrokkene door zijn eventuele beroeps-
bezigheid verkrijgt, van het minimumbedrag afgetrokken. »

VERANTWOORDING.

Onder voortijdige oppensioenstelling dient te worden verstaan de
regeling van de bij toepassing van de artikelen 3, 4 en 5 van de wet
van 21 juli 1844 toegekende pensioenen.

Laten wij bondig de regeling inzake verlof en in beschikbaar-
stelling wegens ziekte alsmede de regeling inzake voortijdig pensioen
om gezondheidsredenen of wegens lichamelijke ongeschiktheid onder-
zoeken.

1. Het personeelslid geniet *ziekteverlof* voor zover dit niet meer
dan 30 dagen per 12 maanden dienstanciënniteit bedraagt (artikel 14
van het koninklijk besluit van 1 juni 1964, *Belgisch Staatsblad* van
23 juni 1964, blz. 6947) met een minimum van 90 dagen ziekteverlof.
Het maximum wordt met 50 % verhoogd voor de oorlogsinvaliden.
Voor de arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg van en naar het
werk en de beroepsziekten geldt er geen maximumgrens; die categorieën
spelen overigens geen rol in de berekening van het maximumverlof.

Zie :

950 (1964-1965) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Verslag.

2. L'agent est placé en *disponibilité pour maladie* dès qu'il atteint le maximum de congé prévu sub 1. Dans cette position de disponibilité il reçoit le minimum prévu à l'article 19 de l'arrêté royal du 1er juin 1964 (*Moniteur belge* du 23 juin 1964, p. 6952) relatif à la position de disponibilité des agents de l'Etat.

En cas d'infirmité grave et de longue durée il bénéficie du traitement plein (art. 20) avec comparution annuelle devant le service de santé administratif (art. 5).

3. *Pension prématurée* (article 117 de la loi du 14 février 1961, *Moniteur belge* du 15 février 1961).

Si le service de santé administratif conclut à l'inaptitude physique il y a mise temporaire à la pension pour un an et comparution chaque année pendant 5 ans (sauf si l'intéressé atteint l'âge de la retraite avant ces cinq comparutions).

Après le dernier examen il y a mise à la pension définitive.

Les pensions temporaires et définitives sont calculées selon le régime général des pensions (par exemple pour un agent de l'Etat $\frac{1}{60}$ de la moyenne du traitement des 5 dernières années multiplié par le nombre d'années de service; en mois entiers, y compris le service militaire). S'il y a moins de 10 années de service aucune pension n'est octroyée sauf en cas :

1° d'infirmité provenant de l'exercice des fonctions (5 ans minimum);

2° d'accident en service (pas de minimum).

Un pensionné pour inaptitude physique à l'âge de 35 ans par exemple pourra toucher de 35 à 65 ans une pension inférieure au minimum qui lui est assuré par le projet, mais à partir de 65 ans seulement (60 ans pour les femmes).

Il apparaît clairement qu'un agent pensionné pour invalidité ne bénéficiera du minimum qu'à l'âge prévu pour la pension, ce qui est irrationnel puisque c'est avant l'âge de la pension qu'il supporte les plus lourdes charges.

Le présent amendement vise à remédier à cette anomalie en évitant toute possibilité d'abus.

2. Het personeelslid wordt in *disponibiliteit wegens ziekte* geplaatst, zodra hij het maximum van het onder 1 bedoelde verlof heeft genoten. In die stand beschikbaar ontvangt hij het minimum bepaald door artikel 19 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 (*Belgisch Staatsblad* van 23 juni 1964, blz. 6952) betreffende de stand beschikbaar van het Rijkspersoneel.

In geval van ernstige en langdurige gebrekkigheid geniet hij zijn volle wedde (art. 20) en dient hij elk jaar voor de administratieve gezondheidsdienst te verschijnen (art. 5).

3. *Voortijdig pensioen* (artikel 117 van de wet van 14 februari 1961, *Belgisch Staatsblad* van 15 februari 1961).

Indien de administratieve gezondheidsdienst oordeelt dat het personeelslid lichamelijk ongeschikt is, dan wordt hij tijdelijk op pensioen gesteld voor één jaar en dient, gedurende 5 jaar, elk jaar voor de administratieve gezondheidsdienst te verschijnen (behalve indien de betrokkenen de pensioengerechtigde leeftijd bereikt vóór hij vijfmaal voor die dienst is verschenen).

Na het laatste onderzoek wordt hij definitief op pensioen gesteld.

De tijdelijke en definitieve pensioenen worden berekend op grond van de algemene pensioensregeling (b.v.b. voor een personeelslid van de Staat, $\frac{1}{60}$ van de gemiddelde wedde van de laatste 5 jaren, vermenigvuldigd met het aantal jaren dienst; uitgedrukt in volle maanden, met inbegrip van de legerdienst). Telt hij minder dan 10 jaren dienst, dan wordt geen pensioen verleend, behalve indien :

1° hij een gebrekkigheid heeft die een gevolg is van het vervullen van een functie (minimum 5 jaar);

2° hij een ongeval in dienst heeft opgelopen (geen minimum).

Een persoon die wegens lichamelijke ongeschiktheid op de leeftijd van 35 jaar is gepensioneerd, b.v.b., zal tussen zijn 35^e en zijn 65^e jaar een pensioen genieten dat lager ligt dan het minimum dat hem door dit ontwerp wordt gewaarborgd, hetwelk hij slechts vanaf de leeftijd van 65 jaar (60 jaar voor de vrouwen) zal kunnen genieten.

Het blijkt dus duidelijk dat een wegens invaliditeit gepensioneerd personeelslid het minimumpensioen slechts zal genieten op de pensioengerechtigde leeftijd. Dit is onredelijk, aangezien hij vóór de pensioengerechtigde leeftijd de zwaarste lasten te dragen heeft.

Dit amendement heeft tot doel die ongerijpde toestand te verhelpen en tevens de mogelijkheid van misbruiken te voorkomen.

A. SAINT-TRAIKT.